

SZÉKELY HIRLAP.

Politikai és társadalmi lap s a „Jogász-Egylet“ közlönye.

Szerkesztői szállás:

Szent-Miklós-utca 791. sz. hová a lap szellemi részét illető cikkek küldendők.

Kiadó-hivatal:

A ref. főtanoda könyvnyomdája, hova az előfizetési pénzek és reclamatiók küldendők.

Hirdetési díj: Egy háromszor hasábozott garmond sor ára 6 kr: bélyegilleték minden hirdetés után külön 30 kr.

A hirdetési díjak előre fizetendők.

Hirdetéseket elfogad: helyben a kiadó-hivatal; Pesten: Lang Leopold, (Erzsébet tér, 9. sz.) Bécsben Haasenstain és Vogler (Neu-Markt 14. sz.)

Megjelenik e lap

minden szerdán és szombaton egy egész iven.

ELOFIZETÉSI ÁR:

Félévre 3 frt.

Negyedévre 1 „ 50 kr.

M.-Vásárhely, 1875. május 22-én.

A király déli tartományai látogatásának utjából szerencsésen visszatért. Magyar kormányunk küldöttsége Fiuméba üdvözlé, Bécs riadó örömmel fogadta, s nemsokára, reméljük, a fővárosnak jutand osztályrészéül, lelkesült Isten-hozottal üdvözölhetni a királyi családot, kit oly jól esik mindnyájunknak hazánk határai közt tudni.

Soha sem ismert a magyar szentebb kötelességet, mint hive lenni koronás királyának és e hagyományos erkölcs, mint delejző erő következetesen szilárdította meg mindannyiszor előbb-utóbb a vonzerő viszonyos kapcsát; mert nem volt egy koronás magyar király sem, ki vjszont a rajta csüngő hazafias szellemű népéért, ha kellett vérét is ne áldozta volna a csatamezőn.

Ezen elválhatatlan ezredéves kapocs, István hatodik magyar fejedelem és Szilveszter pápa bölcsessége folytán a szent korona által alkotva oly erőssé vált, hogy nem győzhettek ellene a sok számos machináció, kül- és belármány; sőt a felidézett óriási harcok pártszínezetű lobogóikkal, vagy romboló áradatkénti invazióikkal sem, melyek is csak azt gyökeresítették mélyebben és mélyebben be e nép kebelébe, hogy e földön kívül nincs számunkra hely és arra tanították végtére mindegyik koronásfőt, hogy a legelső magyar ember a király.

Hogy mennyire átérti uralkodónk ezen elválhatatlan kapocs erkölcsi sulyának fontosságát, kitűnik minden tetteiből; de kiviláglik különösen ő Felségének alkalmoszerű beszédjeiből, melyeket minden fogadtatás alkalmával a küldöttségekhez intéz, melyekben mindannyiszor ki van fejtve az egyetértés király és nemzet közt; mindannyiszor különös nyomatékkal hangsúlyozva, hogy a király és kormánya célzatai közt nincs véleménykülönbség.

S valójában sokat kelle érlelődni a körülményeknek, míg ide jutottunk; a magyar nemzet hitelt-vesztett színezetben volt festve, s személyes begyőződés kellett arra, hogy törekvéseinek üdvös volta bemutattassék és létesítésük a dinasztia és a monarchia közös céljaira ugyanazonos üdvös hatásuaknak tartassanak.

Állami életünk s a vele egy idős dinasztia felett őrködő gondviselés meghozta ez időt, melynek tartósságával buzgó imádság epedez száz ezerek ajakán.

Oly bizalom van létre jöve az országglás két tényezője közt, mely egy régi tradíciók által kitüntetett lovagias szellemű családi és nemzeti kapcsoló kötelék szilárdságának biztosítékául tekintethető, s egyszermind imponál annak a külföldnek is, mely hozzá volt szokva mennykövekkel kormányozni, melyek azonban haritókba ütköznek mostanság minálunk.

Nagy megnyugvással és gyönyörűséggel szemlélte a világ azt a fesztelen modórt, melylyel királyunk ez utja alatt a kül- és belföldön dolgaik fejlődtek. A nyugat-felé föltornyosuló fellegek, mintha nem is érdekelték volna, semmi fontosságot nem tulajdonítottak illetékes körökben nékiek; a dél- és kelet felőli viszonyok mind jobban-jobban megszilárdultak; idehaza minden úgy folyt, mintha a fejedelem a kormány élén praecideált volna; egy szóval az osztrák-magyar birodalom ügyei hat hét alatt, ámbár egy jókora távolságra eső háromszög csucsaiból kormányoztattak, mind a mellett oly praecizióval kezeltettek, melyek semmi kívánni valót sem hagytak maguk után hátra.

Még tett volt ő Felsége egyszer délre egy utazást a piramisok tetejéig, utja alatt erős lázadás tört ki ugyanazon tartományaiban, a melyeket most ugyanazon nép lelkesült örömrivalgásai közt látogatott; előkészítettett Magyarországon egy kormányválság és az alatt vettetett meg alapja az 1870-iki világeseményeknek; igaz, hogy a politika akkori lelke: Beuszt báró, nem maradt idehaza, mint Andrássy gróf, hanem a király kíséretében lévén, ama egy tengeri szélvész alkalmával a királyhoz mondatolt classikus szavak által igyekezett feltűnni: morituri te salutant Caesar. Most ő Felsége hazajövelekor minden oldalról a legszebb májusi napok köszöntenek felénk.

Üdv a királynak s védasszonyunknak! köszönti a reményteljes Magyarország.

Budapest, 1875. május 15. *)

A tavasz rózsás ünnepének előestéje van; szép, lanya, csöndes est.

A fák dúsan fakadó lombjaival játszi szellő enyelg s a holdsugár regényesen szűrődik át a magas szél szárnyain tovább lebbentett fehér felhő-foszványokon.

A főváros népe szokatlan kéjjel élvezi az üde levegő kellemét; s azok, kik életüket a négy fal nem boldogító legében átélni, sokszor átszenvedni kénytelenek, élvsovár vágygyal tekintenek a holnapra és holnaputánra, mikor kimenekülhetnek a füst, gőz, pór és zaj tanyájából a természetnek tiszta, illatos, csöndes kebelébe.

Oh ti kis városok és faluk lakói, megbocsássatok, de ti nem értitek, nem foghatjátok föl a gyönyört, mit a nagyváros lakói a szabadban élveznek, midőn elhagyva pillanatra az emberi kéz építette kőhalmazt — a természet szent templomába lépnek, hol minden fűszál, minden virág, minden forrás, minden élőfa egy-egy oltárt képez, s hol a fülmilék chorusa zengi az égig fölható dicsénetet! A szív buzgósággal, hálával telik el az Úr iránt, ki gyermekei gyönyörűségéről ekképen gondoskodik. Áldott légy pünkösztnek szép piros ünnepe, mely szent lélekkel töltesz el oly sok sivár, pusztá, rideg kedélyt, mely pillanatra oly sokaknál elfojtja a világi, a mindennapi életben reá és hozzátapodott fűzszellemet — mely egy nagy gépezet jól, roszul forgó kerekévé teszi az embert — s visszaadod az egyént önmagának, a természetnek, az istenségnek!

*) Ezen levél mult számunkból térszúke miatt maradt el. Szerk.

Nem vagyok szószólója a túlzott vallásosságnak, de, úgy hiszem, minden ember szent áhitatossággal ünnepelheti meg a tavasz bájos ünnepét; új élet virul mindenfelé, a merre a szem tekint; új gondolatok, új eszmék támadnak mibennünk; új tetterőtől érezzük dagadni kebleinket s új fénysugár lengi át reményeinket.

Európa csöndes, nyugodt; méltósággal fennkölt lélekkel hódol az emberiség a szent lélek áldott ünnepén a Teremtőnek! Még azon félszigeten is, hol az átkos vak szenvedély a testvér öldöklő fegyverét anyjának gyermeke ellen forgatja: a szent lélek ereje mintha szünetet parancsolt volna.

Drága hazánknak hajóját — melyet pedig sokak hite szerint véstteljes viharok fenyegettek s talán még most is fenyegetnek a létnek tengerén — úgy látszik kedvezőbb, üdvözőbb szelek kezdik lengetni; az új kormányos erélyes kezekkel fogott a vitorlák kezeléséhez, s mi csak keblünk mélyéből kívánjuk, hogy keze szerencsés legyen; hogy lelke a szent lélek erejével töltessék be, hogy szavaira ne csak, mint az első pünköszt ünnepén az apostolokéra, három ezerezen keresztelkedjenek meg, hanem: hogy nyolez millió magyarnak szívében lobbanjon fel a netán eddig alvó tiszta honszeretet lángja; hogy hazánk legyen a becsületes, munkás, önzetlen, vitéz, nagylelkű és boldog magyarok virágzó hazája, melynek hire a szelek szárnyain túl szálljon a tengereken s melynek dicsőségét viszhangozzák a földnek magasra emelkedő bércei; s melynek polgárai büszke önérzettel hangoztathassák az idők ezredéves folyamin keresztül: magyar vagyok!

M.

Belügyek.

A belügyminiszter a választásokról szóló 1874. 33-dik t.-cikk átmeneti intézkedéseinek pótlásáról egy törvényjavaslatot nyújtott be, melyet azzal indokolt, hogy miután a törvény határozottan kimondja, miszerint a választásoknak az egész országban a belügyminiszter által kitűzött 10 nap alatt kell megtörténniök és azon eset áll elő, hogy $\frac{9}{10}$ -a, vagy talán még ennél is nagyobb része a választó-kerületeknek elkészül az állandó névjegyzékkel, a választó-kerületek $\frac{1}{10}$ -ed része pedig nem készül el s törvénysértéssel nem válóható, mert a törvény nem szabja meg, meddig kell a névjegyzéknek elkészülni; biztosítani kellett a jelenre nézve azt, hogy egy-két választó kerületnek esetleges elkésése ne tegye lehetlenné, vagy tulajdonkép törvénytelené a választásoknak eszközöltetését; mert míg az új névjegyzék érvényének ideje el nem jön, addig a régi marad érvényben. — A belügyminiszter gondosságára a választási előmunkálatok jelen állapota szolgáltatott okot; 16 központi választmány ugyanis már fölterjeszté a teljesen elkészült állandó választási névjegyzéket, 98 pedig június hó végéig multhatatlanul föl fogja azokat terjesztetni; tiz törvényhatóság: Középszolnok s Turócsmegye, Szeged, Nagy-Kikinda, Abrudbánya, Bereczk, Kolozs és Szék városok Maros- és Medgyesszék az állandó névjegyzékek elkészítésének ideje iránt még nem nyilatkoztak, azonban eddigi munkálataik után itélve ezek is el fognak készülni jun. hó végéig. Hét központi választmánynál, u. m.: Árva-, Bihar-, Hont- és Sopronmegyénél Budapest, Csik-, és Szabeszéknél kétes a jegyzékeknek június végéig való elkészülése; tizenégytől pedig, t. i.: Bács-Bodrog, Baranya, Bereg, Nyitra, Somogy, Szabolcs, Szathmár, Torontál, Vas, Veszprém, Zala- és Hunyadmegyék; Szászváros és Szerdahelyszék központi választmányától nem várhatni, hogy a névjegyzék elkészülhessen és így a minisztertanács végleges megállapodása a választásokat f.

évi július 1—10-ik napjaira kitűzhetni, e törvényjavaslat nélkül meghiusulhatott volna.

A főrendiháznak az elsőfoku kir. bíróságok újjászervezéséről szóló törvényjavaslat általános tárgyalása alkalmával egy rendkívüli izgalmas napja volt. — Már előre elé volt készítve a közvélemény a sessio fontossága iránt, a karzatok zsúfolásig megteltek és a főrendek nagy számban csoportosulának, közöttük 36 főispán még olyan is, ki még soha sem élvezte királyi meghívó-levelének gyümölcseit, u. m.: Boér Kálmán Fogarasvidék főkapitánya és Majláth István Bars megye főispánja, s kik ezáltal nem is élhettek szavazati jogukkal. A vitában részt vettek sorrendjét Apponyi György gróf nyitotta meg, kiemelve, hogy egész tisztaságukban és érvényükben fenntartott és tisztelt parlamentáris elvek és formák közepette szokatlannak tartja, hogy oly tárgy, mely egy hét előtt elvi szempontokból elejtetett, ismét és minden indoklás nélkül kerül a főrendiház elé; és hogy sajnálható, hogy azok a súlyos érvek és elvek, melyeknél fogva ezen törvényjavaslat első alkalomkor elejtetett, figyelembe nem vétethettek; mert a két háznak a haza javára kívánt közreműködése szükségessé teszi azt, hogy az egyik a másiknak iránya és véleménye iránt méltányoló figyelemmel legyen, mi nem zárja ki a vélemény függetlenségét, a tényezők önállóságát; hanem kizárja a pressiót, melynek színét viseli magán a mai ülés. Kiemeli továbbá, hogy hitelének árt Magyarország e törvényjavaslat által és hogy a bírói karnak helyzetét megintgatva, e törv.-javaslat az ország fináncziális helyzetén ejt csapást. Ha az állam a bírót fosztja meg független állásától, lehetetlenné teszi hivatásának betöltését s megszegi azt a biztosítást, a melynek garanciája alatt elfoglalta a bíró állomását.

Ebben rejlik a törvényhozási bölcsesség, úgy, hogy ha nem léteznének az 1871-iki törvények, most kellene azokhoz hasonlót alkotni. Végül kiemeli, hogy ezen törvény által egy oly praecedens alkottatik, melynek tovább terjedése ellen nincs biztosíték, miután ez által a törvényhozás elvbűségében helyezett bizalom lesz megingatva.

Miután még néhány szóval beszélt a tárgyról, Perczel Béla igazságügyminiszter védte a kormány álláspontját körülbelül következő érvekkel. A kormány — ugymond a bíró — függetlenségét szem elől soha sem tévesztette; de nem habozik kimondani, hogy a bírói függetlenségnek azon mértékét, mely hazánkban 1871-ben az első szervezéskor megállapították, az igazságszolgáltatás sine qua non-jául el nem fogadhatja. Kénytelen a kérdésre nézve, hogy szükségesek-e ezen intézkedések, vagy sem, kijelenteni, hogy a bírói függetlenségről szóló törvények nem a bírák, hanem az igazságszolgáltatás érdekében hozattak és ha éppen ezen érdek kívánja, szabályozandók. A kormány — ugymond — most eszközt kér a

törvényhozástól ezen bajokon segíteni és az áthelyezés azon korlátozása, mely eddig fennállott, oka a bajoknak; áll ez a munka feldolgozására vonatkozólag, de áll a bíróságok kebelében sokszor tapasztalt ellenséges viszonyok hátrányos volta miatt, melyeken segíteni eddig nem lehetett.

Azután még kifejtette a miniszter, hogy az áthelyezésekkel nem fog visszaélni, informatióit felső és legfelsőbb törvényszékeknél fogja keresni és így élhetni fog olyan eszközökkel, melyek az igazságszolgáltatás körül fennforgó hiányokat eloszlatja, a kitűzött célt elősegítik.

Néhány szóval beszélni után szavazásra került a sor, az ekklezsia élén Simor János Haynaldal, Kruesz Krizosztommal; azután a főispánok zöme, mely szinte akkora volt, mint a főrendi ellenzék; összesen 60-on a törvényjavaslatot elfogadták, 36 majdnem mind született felsőházi tag, nemmel szavazott.

— A nyugdíjak kényes kérdése tárgyalatván, Tisza Kálmán belügyminiszter elég ügyesen parírozta a mindent felforgatni szerető párt csapásait és a nyugdíjak meghagyattak.

Majoros István képviselő interpellációt intézett a belügyminiszterhez a torontálmegyei, törökkanizsai járás-szolgabíró által eszközölt idézés nélküli elfogatásokért; mire Tisza Kálmán a tényállást előadván abból kiderült, hogy idei március 29-én Kovács F. és Piszte D. átmettek Zentából Csóka községébe, ott a népet összegyűjtötték, nyomtatványokat osztottak szét és az egyik nyomtatványnak aláírókat igyekeztek szerezni egy Kossuth Lajost hazahívó levélhez. Aláírásokat azzal igyekeztek szerezni, hogy: ha ő hazajön, azok közt fogja felosztani az uradalmakat, kik a hazahívó-levelet aláírják; ezen izgatás folyt addig, míg a szolgabíró a tettelegességgel ment izgatókat el nem fogatta. Constatálta a belügyminiszter azon kívül, hogy most foly a vizsgálat és a részletekre nem terjeszkedhetik ki; de annyit szabad jeleznie, hogy a nyomtatványok bőrféle csomagként adtak fel a postán, hogy a levél, melylyel szétosztások rendeztetett és mely elég izgató, megvan és hogy e levél írója nem más, mint az interpelláló képviselő úr.

A válasz tudomásul vétetett és érdekes a szavazásnál, mely felállással történt az, hogy csak két egyén maradt ülve: az interpelláló Majoros István és Kállai Ákos.

Az országgyűlés befejezésére nézve eddig sokféle versio volt, mi legilletékesebbnek tartjuk a belügyminiszter múlt héti nyilatkozatához tartani magunkat: „Ha a tárgyalások gyorsan folynak a jövő hét végével, tehát e tudósításunk megjelenése napján berekeszthető az országgyűlés, mert újabb törvényjavaslatok nem fognak előterjesztetni.”

Még tárgyalandók lesznek tehát a keleti vasútra és a naszdóvidéki erdőkre szóló jelentések, a választási törvény átmeneti intézkedéseinek pótlásáról szóló törvényjavaslat és a házszabályi bizottság azon határozata, mely a szentesítés alá terjesztendő törvények kezelésére vonatkozik, s így a jövő héten haza várhatjuk — a fuzió óta a szó teljes értelmében munkásnak nevezhető országgyűlésünk kilépendő tagjait, kiknek egy egész hónapjuk lesz a választásokig vagy megerősödni, vagy sátoztott választóik közt.

Marosszéki bizottsági gyűlés május 20-án.

A jelen közgyűlés legérdekesebb tárgyát a földadó szabályozásáról szóló idej VII. t.-cz. s az annak kereszttulvitelére kiadott miniszteri rendelet értelmében megválasztandó hecső bizottsági tagok megválasztása képezte.

Az alsó járásban (M. Várhely) központ) egyhangulag meg lettek választva: b. Kemény Domokos elnöknek, (I. aljárás) Máriaffi Albert, Turmann László, Kovács Imre rendes; Fábián István, Nagy Gábor és Bakó Lázár póttagoknak; (II. aljárás) gr. Lázár Jenő, Mihály Zsigmond, Szekeres László rendes; gr. ifj. Teleki Samu, Koncz Elek és Sárkány Fábián póttagoknak; (III. aljárás) gr. Bethlen István, Magyar Ferencz, Eperjesi Mihály rendes; Rosnyay János, Koncz János, Jenei Károly póttagok; (IV. aljárás) Balla István, Sándor László, Nyárádi István rendes; Nagy Dénes, Nagy Leopold és Cseh József póttagok; (az V. aljárás tagjait Tordamegye ide csatolt községei választják).

A felső járásban (Erdő-Szt-György központ) szintén egyhangulag megválasztattak: Bothos Kálmán elnöknek, (I. aljárás) Marton János, Szász Károly, Kis Lajos rendes; Losonczy Miklós, Péterfi Lajos és Gál László póttagoknak; (II. aljárás) Simén György, Hütter János, Mihály Sándor (szent-simoni) rendes; Zeyk Sándor, Németi István és Madaras János póttagoknak; (III. aljárás) Barátosi Antal, Winkler Károly, Bereczki Sándor rendes; Nagy Lajos, Vinczei József és Veres József (kereszturi) póttagoknak; (IV. aljárás $\frac{1}{3}$) Tóth Márton rendes és Gergelyi György (kibédi) póttagok; (a IV. aljárás $\frac{2}{3}$ -át és az V. aljárás minden tagjait Udvarhelyszéknek ide csatolt községei választják, vagy helyesebben: tekintettel az aljárásra is, Tordamegye és Udvarhelyszék bizottsági gyűlései).

Ezek után nincs más hátra, mint, hogy kívánjuk, miszerint a megválasztottak hiven és lelkiismeretesen teljesítsék földadatukat, hogy eljárásukból sem az államra, sem az egyesekre megrövidítés ne háromoljan; különben a választottak névsora, úgy hisszük, a lehető legjobb hatást fogja a nagy közönségre gyakorolni.

Marosi.

TÁRCZA.

A roncsoló toroklob.

(Diphtheritis.)

H. J.-tól.

(Folytatás.)

Valóban ajánlatosnak tartom a légszűnitást a baj kezdeti szakában, s hogy nálunk eddig nem alkalmaztattott, azon körülménynek tudom be, mert általában a mi népünk fél és szokatlan a véres műtétekkel (operáció) szemben. E szokatlanság és félelem azonban nincs indokolva, mert számosan vannak azon kórfolyamatok, hol a gyógyszer csak is a kés. Ezzel éppen nem akarom azt mondani, hogy „hű belé Balázs” vágjunk, hanem csak ott vegyen az orvos kezébe kést, midőn az a betegnek jól felfogott céljához vezet. A műtét kivételénél pedig párosulva kell lenni a tudománynak a nyugodt művészies-séggel.

Nem hagyhatjuk említés nélkül, hogy a már felhozott gyermek orrszűnyének diphtheritikus bántalmánál a leírt lágy részeken kívül még a csont is bántalmazva volt, úgy, hogy a csont kóros kiöblösödései mind gombákat zártak magukba és pedig részint szétszortan, részint golyócskákban.

S ha most egy visszapillantást vetünk a leírt észleletekre, láttuk: hogy a gomba a diphth. hártákban állandóan előfordul; láttuk: hogy a megváltozott helyek szélein a gombák már oly pontokon is jelenkeznek, hol hártya még nem képződött; láttuk végre: hogy a gomba a nedvesatornák irányában a test szöveteiben mélyen be-

hatól a nélkül, hogy ezt szöveti változások előznék meg, mely változások az illető szövet szerkezetét megelőzőleg elroncsolnák.

Ezekből következtelnünk kell tehát, hogy a gombaképződés elsősleges, azaz: megelőz minden változást, mely ezen bántalomnál a szerves szövetekben előjön, s így a diphth. változások lefolyásának eddig ismert legközelebbi oka a föllépett gombákban rejlik. Milyen magas fokban képes e gombaképződés a szerves szövetekbe való behatolása után roncsolást előidézni, mutatja a fenn érintett csont pusztulása. Végre tényi (pozitív) oltási eredményeink bizonyítják, hogy e gombák élő szervezetekbe víve át, ezekben tovább fejlődnek, szaporodnak s egyidejűleg a leghevesebb visszahatást eredményezik.

Most mindenesetre az volna a kérdés, miként származnak e gombák.

Hogy bomlási termények lennének, részemről nem tartom valószínűnek a leírt alapokon.

Megelőzőleg fölvettem még azon harmadik kérdést is: vajjon nem szülöttei e gombák még náluk is piczibb anyaszervezeteknek.

E kérdés föltevéséhez jogom volt, mert szerény vizsgálataim és észleleteim alapján is meggyőződtem arról, hogy a természet aránytalan piczi szervezeteket tesz anyaszervezetekké. A természetben a szaporodási és fejlődési módok különbözők, meglepők és bámulatosak a legmagasabb lényektől elkezdve a legparányibb szervezetekig, miket fegyverzett emberi szem eddigelé látott. Oly módon hoz létre lényeket, mikről közönséges halandó még nem is álmodozott. Így, hogy csak egy példát említsek föl, ha az ember teljesen érett, két három darabra metszett pasuly szemeket tesz egy tisztára kimosott üveg edénybe, melyet aztán félig tölt tiszta friss vízzel és befedve tart

1—2 napig: már az első nap végével azt fogja tapasztalni, hogy az előbb kristály tiszta víz kezd megzavarodni, mely megzavarodás több időtartam után még nagyobb mérvű lesz, úgy, hogy a víz elveszti átlátszóságát és sajátságos kellemetlen szagúvá válik. Most, ha az ily minőségű vízből egy cseppet üvegre csepeztünk és göröcső alatt a kellő nagyítás mellett vizsgáljuk: roppant mennyiségű pácizika és más alakú, mozgó finom testecskéket látunk hemzsegni, melyeknek egy része rögtön szemünk előtt megkezd és folytatja szaporodását és fejlődését, melyeknek következtében ismét ezer meg ezer apró, mozgó lények jönnek létre, miknek ismétlődő gyors fejlődése bámulatra ragadja a vizsgálat, kutatási vágyát folytonossá teszi, s oly mérvben köti a göröcsőhöz e lények vizsgálata, hogy nem tud egy könnyen attól szabadulni, annál is inkább, mert az ily vizsgálatok tudományoságuk mellett, meglepőleg élvezetesekek, mulatságosak még a nem szakember előtt is.

A viznek szagosságát ezen apró lények idézik elő.

Látjuk tehát, hogy e piczi testek mennyire képesek megfertőzni a vizet, melyben létet nyertek; teljesen élvezhetlenné téve azt más, magasabb szervezetek előtt.

Azon irányban, hogy talán szülöttei ama gombák kisebb anyaszervezeteknek, még vizsgálatok nem történtek az ezekhez szükséges nagyítási eszközök hiányában, dacára annak, hogy már eddigelé is — mint azt a t. olvasónak elsőbb felhoztam — roppant nagyításokat vagyunk képesek göröcsővön előidézni. E kérdéssel csak oda akartam mutatni, hogy lássa a t. olvasó azon lehetőséget, mely ezen piczi szervezetek folytonos teremődésénél fenn foroghat.

(Folytatása következik.)

Jogi szemle.

A kereskedelmi törv.-javaslat ismertetése.

(Folytatás.)

Korlátlan felelősséggel alakult szövetkezetek tagjai a társaság kötelezettségeiért a társaság vagyonán felül egész vagyonukkal egyetemlegesen; de a korlátolt felelősségűek, ha az alapszabályok másként nem intézkednek, csak lekötött üzlet-részük erejéig felelősek és pedig oly formán, hogy a társaság hitelezői követeléseiket csak a társaság vagyonára nyitott csőd befejezése után is csak akkor érvényesíthetik, ha ezek a csődnél felszámítva, illetőleg megítélve lettek. Ezen esetben az ily követelések újabb törvényes eljárás nélkül az egyes társasági tagtól végrehajtás útján hajthatók be. Ki már létező szövetkezetbe lép, az addigi társasági kötelezettségekre is felelős — ezzel ellenkezőleg szerződni nem lehet. A mennyiben az alapszabályok eltérőleg nem intézkednek, szabályszerű befizetéseiket teljesítő tagok másoktól többet-fizetés címén viszkerezettel meg nem támadhatók. Az egyes szövetkezeti tag a társaságból egészen, vagy bizonyos üzletrészeire előleges felmondás mellett kiléphet, de csak az üzleti év befejeztével 4 heti felmondás után. Halál által megszűnt a tagság — és ha az alapszabályok ki nem zárják a jogutódokat, ezek az elhált tag helyébe léphetnek — de a tagok az alapszabályokban meghatározott okok miatt ki is zárhatók. A kivált tagok kiválásuk időpontjáig örökösükre kiterjedőleg a társaság hitelezői irányában az elévülési időn belül az alapszabályokban megállapított mértékben felelősek, és a mennyiben az alapszabályok másként nem intézkednek, a szövetkezet tartalék-tőkájére és más vagyonára igényt nem tarthatnak; ellenben igényük van a kiválás évéről szóló zárszámadás szerint reájuk eső üzletrészehez, mely a korlátlan felelősségű tagoknak, vagy örökösöknek a zárszámadás megállapításától számítva három hó után; a korlátolt felelősségűeknek pedig az elévülési határidő lejártával lesz folyóvá teendő, feltéve, hogy addig a társaság föl nem oszlik. Ha az alapszabályok másként nem intézkednek, jogait mindegyik tag — az igazgatóságnál történt bejelentés mellett — másra átruházhatja; de, ha az átvévő kötelezettségeinek eleget tenni nem képes, az elévülés határidejéig az átruházó felelős marad. A közkereseti társaságra vonatkozó szabályok, a magán hitelezőkre és a beszámításra nézve, a szövetkezetekre is alkalmazandók és 4 heti felmondás után a társaságból kiléptethető azon tag, ki ellen sikertelenül vezetett a hitelező végrehajtást és végrehajtás alá veheti illetményét. A részvénytársaságok közgyűléseire vonatkozó határozatok ide is alkalmazhatók, azon különbséggel, hogy minden szövetkezeti tag egy személynek és mindnyájan együtt tekintetnek a szövetkezeti tagok összeségének, s mint ilyenek, gyakorolják jogait. Ugyanazon szabályok alkalmazandók a társaság képviselőjére, az igazgatóság választására, jogaira és kötelezettségeire nézve is. Az igazgatóság minden évnegyed végén a be- és kiléptett tagokat, a felmondott üzletrészek számát bejelenteni és minden január havában a tagoknak betűrendes névjegyzékét, az üzletrészek kitüntetésére mellett, bemutatni tartozik. — Az igazgatóság a társasági könyvek rendes vezetéséről gondoskodik és a felügyelőbizottság által megvizsgált mérleget, a közgyűlést megelőzőleg 8 nappal, közzé tenni tartozik, melyben a zárszámadáskor létező szövetkezeti tagok száma, az illető üzleti év folyamában be- és kiléptett tagok, a betett, felmondott és visszafizetett üzleti részek száma kiteendő, ezenkívül a mérleg jóváhagyott eredeti példánya is bemutatandó. A szövetkezeti felügyelőbizottságokra is azon szabályok állanak, melyek a részvénytársulatoknál alkalmaztattak. A mérleg helyes felállításáért a felügyelőbizottság tagjai egyetemlegesen felelősek és itt is alkalmazandók a részvénytársulatoknál megállapított büntető határozatok.

Feloszlik a szövetkezet az idő lejártával közgyűlési határozat folytán egyesülés által, csődmegnyitás következtében és törvényszéki határozat alapján.

Ha a szövetkezet működését céljától eltérőleg úzi kártérítésre való igény kizárásával, akár valamely érdekelt fél, akár a közigazgatási hatóság kívánságára bíróilag feloszlatható, mely felosztás cégjegyzékbe vétetik; s ha a társaság maga oszlatja fel magát, cégjegyzékbevezetés végett bejelentendő, az igazgatóság hirdetményben ezt közzé teszi és a követelések érvényesítésére 6 havi határidőt jelöl ki.

(Folytatása köv.)

A „zenekedvellők együletének“ első hangversenye május 18-án.

Az eszme tehát testté vált. A mire a város intelligensebb közönsége oly gyakran és oly régen óhajta gondolt, ma már, mint tény áll előttünk Van „zeneegyületünk — még pedig olyan, mely eltekintve a kezdet természetesen nehézségeitől, már is jelesnek mondható, s első föllépése valóban minden várakozást felül mult és a siker, a hangverseny sikere, kitűnő; de csak szellemi tekintetben, s ez különösen megjegyzést érdemel.

A műsorozat következő volt: 1. Nyitány, Wégler Gyulától; előadja a zenekar. 2. Harezi dal, Vöcelka Edétől; előadja a dalárda. 3. Egyveleg „Traviata“-ból, Verditől; előadja a zenekar. 4. Szavaltat, előadva Tavaszi József ur által. 5. Népdalok, Zimaytól; előadja a dalárda. 6. Allegro Vöcelka Edétől; előadja a zenekar. 7. Tavaszi dal, Ottó-tól, zene kísérettel. Záradékol: Honvéd-induló, Nagy Bélától; előadja a zenekar.

Az előadott zenedarabok egyenkint meggyőzték a jelenvöletakat, hogy a zenekar, mely már is mintegy harmincz tagból áll, szakértő karnagy buzgó vezetése alatt szorgalommal és képzettséggel működő tagokból áll, általában minden darab előadását zajos tetszés kísérte.

A dalárda, ugyátszik, nem volt teljes számmal képviselve, s ezért a karok nem igen erősek valának, de az előadás szabatosága itt is dicséri a mestert és tanítványokat egyaránt; ki kell emelnünk Muntyán urnak kellemes — habár kissé fátyolozott — hangon exequált szólóját.

Tavaszi ur sok érzéssel — egy kicsit sok mozgással is, — de mindenesetre kiváló sikerrel szavalta Arany igen szép költeményét: „A dalnok bűjút;“ de jól lehet, azt mondám igen szép költemény, mégis talán helyén lett volna valami újabbat választani, mert ezt már nagyon is ismeri a közönség.

A hangverseny végén előadott honvéd-induló valószínűs lelkesezésre ragadta a közönséget, úgy, hogy a derék zenekarnak ismételnie kellett.

Megütközéssel kell kijelentenünk, hogy a röviden vázolt érdekes előadásnak igen kevés számu közönsége volt.

Valóban sajtáságos lény a mi nagyérdemű közönségünk; társalgás közben egyre halljuk a panaszt, a békétlenséget, hogy óh mily unalmas e város, nincs semmi élvezet, nincs semmi szorakozás, semmi multság; igazán, az ember egészen elvadul, mintha csak falun lankánk s más ilyen többé, kevésbbé elmés megjegyzéseket; aztán jön egy ilyen valóban a nemesebb gondolkozásu és érzésű lények számára való kellemes multság, azt hinné az ember, hogy küzdés, harc foly a jegyekért; óh nem, a világért sem, hasztalan tekintünk szét a teremben, mindenfelé házokat látnak szemeink, vagyis inkább sokakat látnak, kik nincsenek ott; de vajjon miért? Talán ők maguk sem tudják, hanem annyi bizonyos, hogy ők a szépnak nem is igaz barátjai.

Némelyek azt mondják, hogy az ők magas műigényeik nem találunk kielégítést; ugyan az Istenért ne comedizálunk, hát honnan veszik azt a szörnyű magas műigényeket? hiszen voltak e hangversenyen olyanok is, a kik bizony sok nagyszerű zenét és éneket hallottak, s mégis igen jól mullattak és keblük való örömet és gyönyörűséget érezett az új egylet törekvésén, jóakarátán, buzgóságán, sőt a felmutatott sikeren is.

Aztán kérem, micsoda az a mi tökéletességben jön a napvilágra; még Minerváról is csak a mithologia beszél (s csak a hiszi, a kinek nagy a hite), hogy felfegyverkezve ugrott ki szülője fejéből; annál fogva pártolni, buzditni, lelkesíteni kell az ifjú egyletet, mert csak így várhatunk később fényesebb, nagyobbsszerű eredményt.

Vetkezzük le, hölgyeim és uraim, az előítéleteknek, a közönyösségnek, a részvétlenségnek áttörhetlen jegét magunkról; higgyék meg, hogy az sem fényt, sem tisztelést, sem nagyságot nem szül, s pártoljuk azt a mi a miénk, ha csak valamennyire érdemes is az a pártolásra; mert higgyék el, az a tudat, hogy valami szépet, nemest és jót, akár filléreinkkel, akár — s igen gyakran épen ezzel — megjelenésünkkel előmozdítunk: a kifejlődő intézmény fényének sugarai reánk is visszahatnak, s ha virágozni látjuk: keblünket édes örömezzete tölti el, hogy arra mi is közreműködünk.

Ti pedig, az ifjú egyletnek buzgó vezetője és tagjai, ne csüggedjete, hanem haladjatok előre a megkezdett uton, mert reátok csak az az elismerés koszoruja várhat.

Argus.

Nyilt kérelem Marosi Farkas úrhoz.

Uram, ön ez idő szerint e város rendőrkapitánya, hogy mily szép hatáskör s mily kötelességek járnak a díszes hivatallal, azt bizonyára ön igen jól tudhatja; legyen szabad mégis nyilvánosan kifejeznünk, hogy: úgy látszik, bokros elfoglaltsága miatt a közönség iránt egy nagy kötelességéről teljesen megfelfeledkezett.

Ön nagyon jól tudja, hogy az „Apolló“ szinkör mellett egy polgár udvarán, vagy kertjében egészségtelen miasmákat és izlést rontó, léget árasztó helyiség van, mely a nagy közönséget már régóta a botrányig kinozza; ugyan kérem, érez-e magában hatalmat e bajon segíteni, s ha igen, akarja-e ezt tenni? Legyen szíves és válaszoljon e kérdésre, ha tetszik szóval; de sokkal nagyobb hálával és köszönettel lesz fogadva, ha tettel.

Mert azt csak rossz akaratú, vagy ingerkedő megjegyzésnek tartom, hogy itt is akként nem akar azon polgár jogába avatkozni, mint a fasszékelyek ütfoglálásánál, t. i. az előjogok tiszteletben tartása indokából.

Egy azon közönségből, mely e hó 18-án este az ön szíveségéből az említett kellemetlenséget végig túrni volt kénytelen.

Hirrovat.

— A hivatalos lap május 20-iki száma közölte a kataszteri kinevezések első sorozatát.

— **Gecző János** igazságügyi miniszteri osztálytanácsos, a helyi kir. ítélőtábla tanácselnöke; Sándor Lajos a sz.-régeni, és Gáll Domokos a tasnádi kir. járásbíróshoz albirákká neveztettek ki.

— Az erdélyi birtokrendezési eljárás szabályozása érdekében, pünköszt másodnapján az igazságügyérnél értekezlet tartatott, a melyen részt vettek: Mikó Mihály, br. Bánffy Dániel, Boér Kálmán és b. Kemény György megyefőnökök, (mulatnak Pesten) ugy Tisza László, Lázár Ádám, Lészay Lajos, Boér Antal, Horváth Gyula képviselők, valamint br. Kemény Gábor és Csemegei Károly államtitkárok. Az értekezlet Lázár Ádám azon indítványának: „hogy a miniszter az alkotmányosság elvének megsértései és a nyert felhatalmazásnak túllépése nélkül pórtrendelettel mindazt intézze el, a mi az eljárás gyorsabbítását és czélszerűbbé tételét igényli, míg ellenben a gazdasági egylet törvényjavaslata fölött az erdélyi kir. táblától és a curia erdélyi tagjaitól tüzetes véleményt kérjen be,“ — egyhangú elfogadásával, és a miniszter készséges ígéretével biztatva eloszlott.

— A városi kisorsolt képviselő bizottsági tagok választása tegnap történt meg, ma a választási szavazatok kiszedése foly, s így az eredményt, mit többben kíváncsian várnak, csak jövő számunkban közölhetjük.

— **Blumenfeld József** előnyösen ismert fiatal ügyvéd, lakását és irodáját a gr. Teleki-féle szt-györgy utczai szegeletházba helyezte át.

— **N.-Enyeden** folyó hó 19-én alakult meg az új szabadelvű párt, mely alkalommal egy 12 tagu választmány alakított. Elnökké: Sándor Elek, jegyzőkké: Farnos Elek és Veres Gábor választattak meg.

— **Szentiványi Gyula** kolozsvári kir. törvényszéki bírónak Háromszék főispánjává leendő kinevezetése bizonyos. Mint Háromszékről értesítenek, ezen kinevezést ott igen megnyugtatólag fogadják s biztos reménnyel vannak az iránt, hogy a fiatal főispán alatt Háromszék igazgatása, moralitása és nyugalma megszilárdul.

— A székely-egyleti választmány f. hó 15-én tartott ülésében hosszas vita után elhatározta, hogy a szervező nagygyűlést az ősszel Budapesten tartja meg, a végleges szervezkedés utáni első nagygyűlés pedig a székelyföldön fog megtartatni. Bejelentett összesen 27 alapítótag és 93 részvényes tag, ezenkívül 15-ön egyszer mindenkorra adtak kisebb összegeket. Az egylet vagyoni állása jelenleg 2700 frt alaptőke, a részvényesek évi díja 465 frt, a mi 9300 frt tőkét képvisel és az egyszer mindenkorra befizetett 69 frt. Feltűnő, hogy kivált Udvarhely- és Marosszéken még eddig felette csekély részvét mutatkozott az egylet iránt; hát városunk, mint a Székelföld fővárosa, hol maradt?

— **Salvi úr** folyó hó 15-én már Münchenben volt, hova éji 11 órakor érkezett s az osztrák-magyar követ-séghez szállott be. Az előtt való napon 19 mértföldnyi utat tett, s daczára e megerőltetésnek, lova az istállóba vezetéskor azonnal evéshez látott. A ló izzadás nélkül érkezett meg. Salvi a legkevesebb bágyadság sem vehető észre, sőt a legvigabb kedéllyel indult útnak Münchenből két lovas kíséretében. Lován szintén nem látszik a kimerültség s élénk léptekkel ment a városon keresztül. A merész lovas legkevésbbé sem aggódik a siker felől.

— **Nyilvános köszönet.** A m.-vásárhelyi jótékony nőegylet által rendszeresen segélyezett szegények számára a közelmúlt pünkösti ünnepek ötletéből kegyesen ajándékoztak következő urak és úrnők: Pogány Károly 3 frtot, Szabó Miklósné 1 frtot, b. Rottenthal Henrikné 1 frtot, Egy valaki 1 frtot, Stupitzki Béla 1 kupa rizst és 1 kupa zsemlekását, Csiki Antal 2 kupa gyöngykását, Mártonffi 3 kupa rizst, Staibl Antal 2 rúd szappant, 2 kupa rizst, 2 kupa zsemlekását; Bucher Miksa 2 kupa rizst, 2 kupa zsemlekását; itj. Fogarasi Demeter 1 font czukrot, 3 font zsemlekását, 2 font lisztet, 1 font rizst; Holczer Gyula 2 kupa lencsét, Enyedi 4 font rizst, 4 font zsemlekását, 2 font czukrot, 4 font sőt, 10 font lisztet; Harting 14 font lisztet, 10 font szappant; Kálmán 5 font lisztet, Bodoniné 20 darab zsemlet, Schier Józsefné 120 db. zsemlet, Bányainé 5 font húst, Bányai Lajos 5 font húst és Enyedi 5 font húst. Ezen kegyadományok szegényeink között a maga idejében ki is osztattak. A szűkölködők iránti részvételnek, a felebaráti szeretetnek ily szép nyilvánulása örömmel tölti el szívét és hálára kötelezi nem csak szegényeinket, kiknek ezen kegyadományok a szent ünnepnapokon elfeledtették a hétköznapi nyomorát; de hálára kötelezi egyetűnket is, melynek kitűzött célját, a jótékonyág gyakorolhatását a kegyes adakozók ily követésre méltó áldozattal elősegíteni szíveskedtek. Fogadják érte legőszintébb köszönetünk kifejezését. — A maros-vásárhelyi jótékony nőegylet elnöksége.

Törvénykezés.

A maros-vásárhelyi m. kir. ítélő tábla nyilvános ülésében az 1875-dik évi május 24-én és következő napjain következő ügydarabok adatnak elő

I. Osztály. I. Tanács polgári ügyekben.

Binder Mihály r. b. által.

Hergotta J. Saida J. e. kártérítés, Roibu A. Tódor Ciupariu hagy. e. vételár, Badilla s t. Vasziu Th. e. kártérítés, Sayu Gy. Márcu Comán M. e. egy rét, Csongvadi M. Demián N. s t. e. tulajdonjog, Ziegler M. Grosz E.

. tartozatlan fizetés, Giebner P. Merger A. e. kártérítés, Lupu M. Tirnoveanu N. e. vételár, Badilla P. Maum S. e. vételár, Poplaka C. Duka J. s t. ellen adósság iránti perők.

Csergedi János r. b. által.

Nicolau Jósif Nemesiu Nicora George e. birtokháborítás, Gombos Sándor Schoja Svithier e. birt. háb., Cars-tea Jákob Szilágyi Laczi e. som. vh., Sarkaitza község Reusiorai Ileni és Hurzui volt urbéresek és Buesum község e. birt. háb., Mihály Móisza Anna Juon Móisze e. som. yh., Serbán Barbatu s társai Juon Chinu s társai e. som. vh., Comán Anna Comán George e. som. vh., Vaszilátye Borza s t. Danu Juon s társai e. som. vh., Popenciu Juon Mihu Juon e. birt. háb., Spiridon Tirnoveanu Nicolai Aftana s társai ellen som. vh., Baruch Käermann s társai Binder János Gyurka e. som. vh., Bukur Lupea Tempenariu Nicolai e. som. vh. iránti perők.

Bömches Gyula r. b. által.

Popescu György Kozárka Juon Voda e. 35 frt, Arzt György Tika Móise Popa e. vh., Gr. Teleky Sándor és Gyula George Dinu Stoika s társai e. vh., Budak Nyiculai Oprea Kertzióra község ellen 54 frt 40 kr., Knöpfler Jakab Ilisia Dobrilla e. 6 frt 89 kr., Juon Trimbizár Niculai Trimbiczar s t. e. 53 frt 47¹/₂ kr., Fogaras város községe az ottani Timár czéh e. 150 frt, Juon George Mészáros George George Mészáros ellen 90 frt iránti perők.

Illyés Károly pót bíró által.

Végh József Szigethi István e. 142 frt, M. Péterfalva községe Milutinovics János e. som. vh., Zelich Rafael Dudás Juon e. 56 frt 96 kr., Brád Jákob Vestimár Tódor e. 5 frt, Szolnitzky Alajos Pap Vaszilie e. 20 frt 30 kr., Lászlóffy János Bodó Károlyné e. som. vh., román Mihály Cseh Józsefné e. 7 frt, Kaufman József Dunka Tódor e. 159 frt, Elekes János Miklós János és társai e. igényper, Nagy Juliánna s társai Nagy János e. per feljegyzés, Nekner Sámuel Pankó János e. 139 frt 50 kr., Boczán Vaszilie s társai Petrik Mihailla s társai e. egy széna fű, Klemens János Török István és neje e. zálog-

jog, Schmirler József Márkovics György hagy. e. 401 frt, Gombos András Török Márton s t. e. 331 frt 32 kr., Bálinth Samu Bálinth Ilona hagyatéki leltár kiigazítása iránti perők.

Dr. Dózsa Miklós pót bíró által.

Szabó Sámuel Péter András hagy. e. szerződés teljesítése, Kiss Károly és neje Veress Ferenczné e. egy darab fekvőség, Máté János s társai Máté Lajosné e. végrendelet megsemmisítése, Balló Ferencz Szántó Péter e. hagyatéki javak felosztása, Veisz Mórész s t. Füst Májer e. közös tulajdon, Pakocs Andrásné Kis János e. egyezmény megsemmisítése, Gyárfás Albert Thuróczy András e. 431 darab arany s járul., Bömches Henrich s társa a kir. kincstár e. 75 frt s jár., Valther Mihály Karácsoni Gerő e. 43 frt 32 kr. s jár., Pfeifer Antal Bodnár Sándor e. 80 frt s jár., Sulár Mária Toma Irímia s t. ellen sommás visszah., Dézs város községe id. Mózsza Sándorné e. 210 frt, Bogós József Eröss Ferencz e. 28 frt s jár., Miklós Ferenczné Miklós György e. 50 frt s jár. iránti perők.

Bécsi tőzsdei árkelet.

(május 21-én.)

5% metallique	70.10
5% nemz. államkölcsön	74.70
1860. államkötvény	111.75
Bankrészvény	9.64
Hitelrészvény	236.56
London	111.25
Ezüst	102.33
Arany	528 ¹ / ₂
Napoleon arany	8.89
Földteh. ment. kötvény magyarhoni	82.—
" " " temesi	79.75
" " " erdélyi	78.25
" " " horvát-slavon	82.—

Felelős szerkesztő:

KUTI ALBERT.

H i r d e t m é n y e k.

TEMESVÁRY MANÓ

ozipő-gyára

Budapest, király-utca 1. sz.,

ajánl

HÖLGYEKNEK:

Fűző topánkákat brünelből fénymázos orral, szép himzés díszszel	2 frt 70 kr.
Fűző topánkákat erős bőrből, fénymázos orral, szőgezve és srófolt talpakkal, strapára és esős időre valók	3 frt 50 kr.
Topánkákat gummi-huzóval brünelből fénymázos orral, magasra szabva, finom kiállítás.	3 frt 50 kr.
Topánkákat gummi-huzóval erős chagrain vagy borjubőrből, szegezett és srófolt dupla talppal nagyon tartósak	3 frt 80 kr.
Kivagott párisi fűznivaló féltopán	3 frt 80 kr.

URAKNAK:

Topánkákat finom chagrain dupla bőrből	4 frt — kr.
Topánkákat vikszos- vagy bagariabőrből, szegezett és srófolt dupla talppal, igen erősek	4 frt 50 kr.
Topánkákat finom gittbőrből, cifra, fénymázos orral, szalonba és bálba valók	4 frt 50 kr.
Topánkákat orosz lakkbőrből, szegezett dupla talppal, srófmunka	5 frt 50 kr.
Vadászcsizmák vízhatlan dupla bagariából vagy vikszos bőrből, háromszorosan srófolt dupla talppal	11 frt — kr.
Ugyanazok orosz lakkos bagariából	13 frt — kr.
Fü topánok vikszos- vagy bagariabőrből, srófolt dupla talppal	3 frt — kr.
Leány topánok brünelből vagy bőrből, igen erős szegezett dupla talppal	2 frt 60 kr.
Gyermek-topánok brünelből vagy bőrből, igen erősek, vassal szegezett talppal, igen jók és tartósak	1 frt 80 kr.
Kimerítő árjegyzék ingyen és bérmentve. — Vidékről jövő megrendelésekre — postai utánvét mellett — legnagyobb gond fordítatik.	

(109)

(4—10)

Budapesten, a lipótvárosi templomtérén.

(16—20)

(100)

csak kívánatra bárhova ingyen és bérmentve.

27

kros árúcsarnok

alapítójánál

Löbl Frigyes-nél

BUDAPESTEN,

lipótvárosi templomtérén.

Ugyanott újonnan érkezett mindennemű legújabb ruhakelmék és minden e szakba vágó ezikkel bámulatos olcsó áron, azaz csak 27 krajczárért árúsitának. Vidéki rendelvények pontosan teljesíttetnek. 4165

Legújabb női ruhakelmék 27 krajczárért.

Vidéki rendelvények lekiismeretesen eszközöltetnek.

Nyomtatta Imreh Sándor Maros-Vásárhelyt az ev. ref. főiskola gyorsajtóján 1875.